

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det, som jeg kan se, når jeg ser på situationen i Afghanistan, er, at den er blevet stadig værre, og at man har en strategi, også fra Danmarks side, som faktisk har ført til, at de fundamentalistiske kræfter er blevet styrket, at Taleban er blevet styrket. Det går utrolig dårligt med den strategi, man har lagt, med at man f.eks. bruger ni gange så meget på den militære indsats, som man bruger på den civile genopbygningsindsats. Og det er da også sådan, at det for et par uger siden jo lykkedes Taleban at få placeret en selvmordsbomber tæt på Bagrambasen, hvor Dick Cheney opholdt sig under sit besøg i Afghanistan. Altså, Taleban opererer nu også tættere på Kabul. I de ydre områder af Kabul er der heller ikke sikkert mere, som der har været tidligere.

Er udenrigsministeren ikke enig i, at sikkerhedssituationen i Afghanistan er blevet stadig værre igennem 2006, og at det ikke ser ud til at ændre sig?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er da enig i, at det ikke går godt nok. Og det er jo præcis også derfor, NATO vil have flere soldater derud, og det er derfor, regeringen kommer med forslag her i foråret om at sende flere danske soldater derud. Hvorfor? Fordi hr. Rune Lund netop ikke har ret i den defaitisme at efterlade det hele til Taleban. De meningsmålinger, der kom i december, viste, at kun 7 pct. af befolkningen støtter Taleban. Skulle vi så lade de 93 pct. i stikken ved at sige: Taleban laver så meget uro? Det er jo derfor, de laver det, vil jeg oplyse hr. Rune Lund om, det er for at få os til at opgive at hjælpe de 93 pct., de laver det. Det er virkelig heroisk, at hr. Rune Lund vil sige: Jamen lad de 7 pct. få magten, for de er så besværlige.

Kl. 15.45

Hvad skal jeg så stille op med de 4 millioner skolebørn, som er kommet i skole mere end normalt? I 2001 var der 1 million børn, der kom i skole, så det er jo heller ikke rigtigt, at der ikke er nogen genopbygningsindsats, for nu er der 4,7 millioner børn, der kommer i skole. Skal jeg så lade Taleban overtage det hele igen og lade dem banke 4 millioner børn ud af skolerne? Det er ikke værdigt, vil jeg sige hr. Rune Lund.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til udenrigsministeren, og vi går i gang med ordførerrækken. Den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Hvis man skulle være bare en lille smule imødekommende over for hr. Rune Lund, kunne man jo sige, at Venstre og Enhedslisten måske deler ønsket om fred i Afghanistan, men Venstre deler ikke Enhedslistens ønske om fred for enhver pris i Afghanistan. Fred kan man nemlig altid få ved at opgive, ved at lade sig kue og ved at give friheden i bytte for freden. Det er det, de underkuede gør. Det er det, Taleban udnytter.

Lige så indlysende det er, at fred er ønskelig i Afghanistan som alle andre steder, lige så indlysende er det desværre, at en fred, hvis grundlag er ufrihed, ikke er ønskelig. En ægte og varig fred, en frihedens fred, kan i visse tilfælde kun vindes med våben i hånd.

Da Europa blev ramt af krig, ønskede man da fred? Naturligvis gjorde man det. Men ønskede man fred for enhver pris? Naturligvis ikke. Dengang som nu bliver Vesten konfronteret med en ideologi og en reel fjende, der i sin grund er ufrihed, og derfor må man ikke forfalde til dyrkelse af freden som det højeste ideal, for ved en bevidstløs dyrkelse af freden vil prisen altid være frihed.

Indsatsen for frihed og demokrati i Afghanistan er ingenlunde ukompliceret. Indsatsen må bestå af både militær tilstedeværelse og civil genopbygning. Den erkendelse har været grundlaget for den danske indsats fra starten, for der kan ikke genopbygges uden sikkerhed.

Venstre anerkender, at støtten til en civil opbygning er en essentiel del af at skabe et frit og demokratisk Afghanistan, og derfor vil Danmark fortsat støtte økonomisk. Vi anerkender også, at militær bistand er forudsætningen for en stabil civil genopbygning af samfundet. Derfor vil vi fortsat støtte militæret.

Hvad ville en dansk militær tilbagetrækning fra Afghanistan betyde? Isoleret set udgør de danske tropper en lille del af den samlede militære tilstedeværelse i ISAF. Vi er nu engang et lille land med en lille befolkning, så derfor må det nødvendigvis være sådan. Dermed ikke være sagt, at de danske soldater ikke gør et stort og et vigtigt arbejde, for det gør de, nok mere end gennemsnittet. Den militære tilstedeværelse i Afghanistan ville ikke kollapse, hvis de danske tropper blev trukket hjem, men den ville blive